

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 5Cb/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219201240
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Mezšszállási
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4219201240.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Mgr. Lívia Csíková, nar. 9.6.1954, Pohraničná ul. 19, Komárno, v konaní zast. L. X., Z. S. XXXX/XX, XXX XX N., o zaplatenie 5.000,- eur s prísl., sudcom Mgr. Petrom Mezšszállásim, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 5.000,- eur s 10,00% úrokom z omeškania od 24.10.2015 do zaplatenia, do troch dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobcovi p r i z n á v a plnú výšku náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca návrhom zo dňa 2.4.2019 sa domáhal na tunajšom súde proti žalovanej vydania rozsudku na uloženie povinnosti zaplatiť 5.000,- eur s 10% úrokom z omeškania od 24.10.2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca je zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka číslo: 15294/B. Žalovaný je fyzická osoba- podnikateľ, ktorá je zapísaná v Živnostenskom registri Okresného úradu Komárno, číslo živnostenského registra 401-2799, pod obchodným menom Mgr. Lívia Csíková, miesto podnikania: Pohraničná ul. 19, 94501 Komárno, IČO: 32422229. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXXCE zo dňa 23.10.2015 uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Medzi postupcom a žalovaným bola uzatvorená dňa 01.04.2011 Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru žalovanému ako MIKRO podnikateľovi na financovanie drobných investičných aktív. Splátkový úver bol poskytnutý za nasledovných podmienok: výška úveru: 13.300,00 eur, výška úrokovej sadzby: referenčná sadzba BASE RATE SPL Nezabezpečené + úroková marža 4,50 % p.a., typ úrokovej sadzby: premenná, úroky z omeškania: 10% p.a. + výška Úrokovej sadzby aktuálna počas omeškania, spôsob poskytnutia úveru: jednorazovo bezhotovostne, spracovateľský poplatok: 82,50 eur, výška splátky a splatnosť: 278,00 eur mesačne, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky: 20.04.2011, končená splatnosť úveru: 20.03.2015, účel úveru: financovanie drobných investičných aktív. Platne uzatvorenou Zmluvou sa žalovaný zaviazal za podmienok dohodnutých v Zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a Poplatky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v predmetnej Zmluve. Postupca postúpil predmetnú pohľadávku na žalobcu, pričom pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 9.254,75 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 6.071,09 eur, riadnych úrokov v sume 1.679,36 eur, úrokov z omeškania v sume 1.289,30 eur a poplatkov vo výške 215,00 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky k dnešnému dňu neuhradil žalovanú

sumu ani len čiastočne. Žalovaný uznal svoj záväzok voči žalobcovi, čo do právneho dôvodu a výšky, a to na základe Uznania záväzku č. XXXXXXXX zo dňa 15.10.2016. Žalobca si v žalobe na základe svojho dispozičného oprávnenia uplatňuje nárok iba na časť postúpenej pohľadávky v časti istiny a žiada súd, aby žalovaného zaviazal na zaplatenie 5.000,- eur spolu s príslušenstvom. Je nesporné, že medzi postupcom a žalovaným vznikol obchodný záväzkový vzťah, na základe ktorého postupca poskytol v prospech žalovaného peňažné prostriedky a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky za dohodnutých podmienok vrátiť a zaplatiť úroky.

2. Na základe výzvy súdu žalovaná vo veci podala písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní, lebo na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu (Slovenská sporiteľňa, a.s. IČO: XXXXXXXX ďalej len "postupca") postúpená úverová pohľadávka, nakoľko žalobca nebol v čase postúpenia úverovej pohľadávky 23.októbra 2015 držiteľom povolenia NBS pre nebankových veriteľov na poskytovanie spotrebiteľských úverov a ich spravovanie. Žalobca neobdržal od NBS povolenie a nebol oprávnený na poskytnutie spotrebiteľských úverov v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z., nebol zapísaný v registri veriteľov, vedených NBS. Je to jednoznačne činnosť, ktorá podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Národná banka Slovenska viedla register veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery (ďalej len "register veriteľov") a v rámci registra veriteľov podregister iných veriteľov podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") do 31. 8. 2015. Ak chcel veriteľ poskytovať a spravovať spotrebiteľské úvery, úvery alebo pôžičky aj po 31. 8. 2015 je oprávnený vykonávať túto činnosť len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska. Z toho jasne vyplýva, že v čase postúpenia pohľadávky 23.októbra 2015 žalobcovi tu už bola jasne zákonom stanovená povinnosť mať povolenie od Národnej banky Slovenska na túto činnosť. EOS KSI Slovensko, s.r.o. však prevzala nezákonne úverovú pohľadávku a napriek tomu, že podľa zákona o spotrebiteľských úveroch mohli veritelia registrovaní v registri veriteľov poskytovať spotrebiteľské úvery najneskôr do 31. augusta 2015 (kde však žalobca registrovaný nikdy nebol) a tí veritelia, ktorým Národná banka Slovenska do 31. augusta 2015 udelila povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov, mohli poskytovať spotrebiteľské úvery aj naďalej. Ostatní veritelia museli svoju činnosť prerušiť, kým im nebude udelené právoplatné povolenie. Takýto postup resp. činnosť žalobcu môže byť klasifikovaný aj ako nedovolené podnikanie a neoprávnená činnosť žalobcu na finančnom trhu Slovenskej republiky. Úver poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. a nie EOS KSI Slovensko, s.r.o. a prevzatím úverových pohľadávok (podotýka nezákonným) sa úver nemení na inú „komoditu“ ostáva úverom, ktorého poskytovanie, spravovanie si vyžaduje predpísanú reguláciu NBS a v súvislosti s tým riadnu odbornú starostlivosť t.j. mať všetky rozhodnutia, povolenia a súhlasy príslušného štátneho orgánu k tejto činnosti. EOS KSI Slovensko, s.r.o. ho získala až 05.08.2016 (príloha č.4) a neprerušila svoju činnosť, ale aktívne ju vykonávala v rozpore so zákonom naďalej pred aj po prijatí uvedeného zákona. Zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE medzi pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o zo dňa 23.10.2015, ktorú poskytol súdu žalobca obsahuje na str. 3 v Článku IV. Vyhlásenia zmluvných strán v bode 4.1 písm. c) Oprávnenia: Všetky rozhodnutia, povolenia a súhlasy príslušného štátneho orgánu alebo tretej osoby, potrebné na platné uzatvorenie tejto Zmluvy a na uskutočnenie plnení na základe tejto Zmluvy, boli získané alebo vydané a sú platné a účinné. Má za to, že jednoznačne došlo k uvedeniu do omylu pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne a.s. spoločnosťou EOS KSI Slovensko s.r.o., nakoľko žalobca nebol v čase postúpenia úverovej pohľadávky 23.októbra 2015 držiteľom povolenia NBS pre nebankových veriteľov na poskytovanie spotrebiteľských úverov a ich spravovanie. Z tohto dôvodu nemohla byť zo strany postupcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) postúpená úverová pohľadávka na žalobcu zákonným spôsobom. Z nepráva nemôže vzniknúť právo (ex iniuria ius non oritur). Žalobca preto nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní. "Dohoda o uznaní o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXXX" a "Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva" zo dňa 15.10.2016, ktoré predložil žalobca vzhľadom na to, že právny úkon urobila spoločnosť, ktorá nebola oprávnená ho urobiť máme za to, že ide o vadu právneho úkonu, ktorá spôsobuje neplatnosť právneho úkonu. Právny úkon síce vznikol (existuje), ale táto vada ho diskvalifikuje a z hľadiska práva je preto neplatný. Zároveň má za to, že hore uvedený dokument (Dohoda o uznaní a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXXX) je neplatný aj preto, lebo je uvádzaný dlžník i podpísaná osoba W. Y. H. a uvedený Občiansky zákonník, v zmysle ktorého by sa mal riadiť. Uvedený úver č.XXXXXXXXXX bol poskytnutý pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa a.s. ako podnikateľovi: Obchodné meno: Mgr. Lívia Csíková, miesto podnikania: Pohraničná 19, 945 01 Komárno, IČO: 32 442 229 zapísaný v Živnostenskom registri Obvodného úradu Komárno, č. XXX-XXXX a preto sa má riadiť Obchodným

zákonníkom, úver bol poskytnutý firme a nie osobe, občanovi. V zmysle preukázaných skutočností a predložených dôkazov pohľadávka bola postúpená na žalobcu v čase, keď žalobca nebol držiteľom povolenia NBS pre nebankových veriteľov na poskytovanie spotrebiteľských úverov a ich spravovanie a preto uvedenú pohľadávku nemohol nijako zákonným spôsobom prevziať. Takáto činnosť nosí v sebe jednoznačne znaky nedovoleného podnikania a neoprávnenej činnosti žalobcu na finančnom trhu Slovenskej republiky. Z toho dôvodu ani „takzvaná“ Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXXX podpísaná dňa 15.10.2016 je absolútne neplatná a je neplatným právnym úkonom, nemá žiadnu právnu legitimitu. ako i Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podpísaná dňa 15.10.2016 je neplatná. Žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu k uplatňovaniu si akéhokoľvek hmotnoprávneho nároku.

3. K vyjadreniu žalovanej písomne sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 27.6.2019, v ktorom uviedol, že žalobca k vyjadreniu žalovaného, podľa ktorého žalobca nie je subjektom s bankovým povolením poukazuje na skutočnosť, že predmetné ustanovenie, ktoré zakladá aktívnu vecnú legitimáciu nadobudlo účinnosť dňa 23.12.2015 a k postúpeniu pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere došlo ku dňu 23.10.2015. Na základe uvedeného má za to, že v čase postúpenia pohľadávky žalobca nemusel disponovať licenciou na poskytovanie nebankových úverov. Žalobca disponuje licenciou na poskytovanie spotrebiteľských úverov od 05.08.2016. Žalobca tiež poukazuje na skutočnosť, že splatnosť úveru nastala v zmysle Zmluvy dňa 20.03.2015, t.j. ešte pred postúpením pohľadávky. Dňa 01.04.2011 pôvodný veriteľ uzatvoril s žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 13.300,- eur. V zmysle čl. 2 bodu 2.1. Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 3958107 zo dňa 20.09.2016 (podpísaný 15.10.2016), osoby uvedené v bode 1.2 uznávajú čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 01.04.2011.

4. V následnom vyjadrení žalobca poukázal na to, že pôvodný veriteľ poskytol na základe Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 01.04.2011 (ďalej len „Zmluva“) žalovanému ako fyzickej osobe - podnikateľovi úver vo výške 13.300,- eur. Dátum poskytnutia úveru ako aj pripísanie peňažných prostriedkov na účet žalovaného sú uvedené v platobnej histórii, ktorú žalobca zaslal ako prílohu k Návrhu na vydanie platobného rozkazu. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splatiť úver s úrokovou sadzbou podľa referenčnej sadzby BASE RATE, v zmysle ktorej je banka oprávnená meniť výšku referenčnej sadzby v závislosti od zmeny rizikovosti úverového vzťahu + úroková marža 4,50 % p.a.. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok vo výške 278,00 eur vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.04.2011 a s konečnou splatnosťou dňa 20.03.2015. V zmysle čl. IV bod 2 Zmluvy žalovaný svojím vlastnoručným podpisom na Zmluve potvrdil, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami a so Sadzobníkom, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Dňa 21.10.2015 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu vyššie uvedenú pohľadávku v celkovej výške 9.254,75 eur, ktorá pozostávala z istiny 6.071,09 eur, poplatkov vo výške 215,00 eur, zmluvného úroku z omeškania vo výške 1.289,30 eur a riadnych úrokov vo výške 1.679,36 eur. V súvislosti s aktívnou legitimáciou v konaní žalobca v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky, spolu s podacími hárkami, preukazujúcimi odoslanie týchto písomností žalovaným, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z týchto oznámení vychádzať bez toho, aby skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadne neexistencie.

Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01 „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník. Ďalej poukázal na rozhodnutia: Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/387/2015 zo dňa 04.05.2016, Uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015, Uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013. Žalobca ďalej zastáva názor, že aktívnu legitimáciu v konaní preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Pre úplnosť však v

súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky a ust. § 92 ods. 8 ZoB žalobca uvádza nasledovné: Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Žalobca zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Uvedené vyplýva aj z ust. § 4 ods. 5 alebo 6 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy „Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.“ Zákonodarca v uvedenom ustanovení jednoznačne definoval, že veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. V poznámke pod čiarou zákonodarca tento osobitný právny predpis zároveň definoval - odkazom na ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Ak by teda zákonodarca mienil v ust. § 92 ods. 8 ZoB upraviť podmienky, ktorých splnenie je potrebné na platné postúpenie pohľadávky veriteľa, tak by to zároveň premietol do poznámky pod čiarou k ust. § 4 ods. 6 ZoSÚ (ktoré pojednáva o postupovaní pohľadávok veriteľa) - a to jednoznačným odkazom na ust. § 92 ods. 8 ZoB. Zákonodarca však pri postupovaní pohľadávok neodkazuje na ust. § 92 ods. 8 ZoB, ale na ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Aj z uvedeného vyplýva, že ust. § 92 ods. 8 ZoB upravuje podmienky, ktorých splnenie je potrebné na prelomenie bankového tajomstva, pričom ho nemožno spájať s platnosťou postúpenia pohľadávok. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017 sp. zn. 19Co/2/2016, na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky v rozsudku sp. zn. 29Odo/1613/2005 z 29.04.2008. Žalobca zastáva názor, že aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 ZoB nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 ZoB, nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovaným, ale administratívnu zodpovednosť postihnuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 ZoB. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na názor X.. V. N. H., B., Y..W.. publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015 účelom § 92 Zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel § 92 Zákona o bankách bol aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Vzhľadom na uvedené navrhuje vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia pohľadávky tak, ako to urobil český najvyšší súd, resp. nemecký Spolkový súdny dvor, a to, že porušenie bankového tajomstva vrátane porušenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným Zákonom o bankách. Z vyššie uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo ZoB, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 ZoB. V ďalšom si žalobca dovoľuje upriamiť pozornosť súdu na skutočnosť, že v súlade s prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, ktorú zaslal spolu s Návrhom na vydanie platobného rozkazu, boli žalovaní ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po

dobu 853 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaných so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcií ust. § 92 ods. 8 ZoB, s poukazom na to, že omeškanie žalovaných trvalo nepochybne viac ako rok zastáva názor, že právny predchodca žalobcu by konal v súlade ust. § 92 ods. 8 ZoB (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovaným nezasielal. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 12Co/223/2015.

5. Súd vo veci nariadil ústne pojednávanie, na ktorom žalobca prednášal návrh súhlasne s jeho písomným vyhotovením a po vykonanom dokazovaní navrhol návrhu v plnom rozsahu vyhovieť. Poukázal na to, že v predmetnom prípade žalovaná uzatvorila zmluva o splátkovom úvere s pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa a.s. s predmetom 13 300,- eur, ktoré sa zaviazala splácať podľa podmienok dohodnutých v zmluve. Následne predmetná pohľadávka bola postúpená na žalobcu a to v súlade so zmluvou o postúpení pohľadávok. Zastáva názor, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávok má splnené všetky požadované podstatné náležitosti platného záväzku. Postúpených bolo 9 254,75 eur. Samotný žalobca si uplatňuje voči žalovanej 5 000,- eur, teda nižšiu istinu, než aká bola na neho postúpená. Žalovaná nepopierala záväzkový vzťah, svoj dlh voči žalobcovi písomne uznala. Čo sa týka námietok žalovanej týkajúce sa splnenia podmienok zákona o bankách (§ 92 ods. 8) tu žalobca poukázal na to, že predmetné ustanovenie nadobudlo účinnosť až 23.12.2015, kým zmluva o postúpení medzi žalobcom a pôvodným veriteľom bola uzatvorená dňa 23.10.2015. Žalobca v súčasnosti má povolenie od NBS na poskytovanie úverov vrátane spotrebiteľských úverov. V predmetnom prípade sa jedná o obchodno-záväzkový vzťah, nie o spotrebiteľský vzťah, nakoľko žalovaná pri uzatvorení splátkového úveru vystupovala ako podnikateľka, teda konala v predmete svojej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného vyplýva, že je potrebné aplikovať príslušné ust. Obchodného zákonníka a nie ust. zákona o spotrebiteľských úveroch.

Pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa vyzvala žalovanú na omeškanie vo vykonaných splátkach ku dňu 30.10.2013 vo výške 1 410,91eur a súčasne určila 15 dňovú lehotu na uhradenie nedoplatku s tým, že v opačnom prípade pristúpi k zvereniu vymáhania predmetnej pohľadávky tretej osobe a súčasne, že môže i vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Predmetný list je datovaný 18.10.2013. Pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa vyzvala žalovanú na omeškanie vo vykonaných splátkach ku dňu 30.10.2013 vo výške 1 410,91eur a súčasne určila 15 dňovú lehotu na uhradenie nedoplatku s tým, že v opačnom prípade pristúpi k zvereniu vymáhania predmetnej pohľadávky tretej osobe a súčasne, že môže i vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Predmetný list je datovaný 18.10.2013. Predložil súčasne súdu výpis z interného systému postupcu (Slovenská sporiteľňa), z čoho vyplýva, že došlo k zosplatneniu úveru v celkovej sume 6 071,09 eur. Na požiadanie žalobcu pôvodný veriteľ nevedel žalobcovi poskytnúť listiny preukazujúce zosplatnenie úveru ani jeho následné doručenie žalovanej. Ďalej, čo sa týka dôvodnosti návrhu žalobcu poukazuje na obranu žalovanej na tú skutočnosť, že v čase postúpenia pohľadávky tretia osoba, na ktorú banka postúpila pohľadávku, nemusela mať povolenie od NBS na poskytovanie úverov. Účinnosť tejto podmienky nastala až o dva mesiace po postúpení pohľadávok, teda v mesiaci december 2015. V ďalšej časti poukázal na uznanie dlhu žalovanou zo dňa 15.10.2016, kedy žalovaná voči žalobcovi uznala dlh v sume 5 971,09 eur a súčasne sa zaviazala dlh splatiť v splátkach po 20,- eur mesačne až do úplného zaplatenia. V závere poukázal na to, že žalobca neposkytoval úver žalovanej, teda nebol poskytovateľ úveru, ale iba správcom po postúpení pohľadávky. Na prvej strane zmluvy o splátkovom úvere je uvedený účel úveru a to: financovanie drobných investičných aktivít. Všetky znaky zmluvy potvrdzujú, že sa jedná v osobe žalovanej o podnikateľku a na mieste je použitý Obchodný zákonník a nie zákon o spotrebiteľských úveroch. Samotné doručenie výzvy potvrdil na dnešnom pojednávaní zástupca žalovanej a tu poukázal na to, že žalovaná bola v omeškaní so splácaním úveru až po dobu 2 rokoch, kým došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky.

6. Zástupca žalovanej na ústnom pojednávaní v plnej miere sa pridŕžoval písomne podanému vyjadreniu zo dňa 17.5.2019 a po vykonanom dokazovaní navrhol návrh žalobcu ako nedôvodný zamietnuť. V prvom rade namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu a to z dôvodov, že v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky žalobca nemal povolenie a nebol oprávnený na poskytovanie spotrebiteľských úverov ani na ich spracovanie v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a to od NBS SR, tým pádom nespĺnil zákonnú podmienku postúpenia bankovej pohľadávky na žalobcu. Žalobca tiež nespĺnil zákonné podmienky § 92 ods. 8 zákona o bankách nakoľko pôvodný veriteľ nezosplatnil úverovú pohľadávku a i napriek tejto skutočnosti pohľadávku z úveru v celom rozsahu postúpil v rozpore s § 92 ods. 8 cit. zákona a súčasne ani žalovaná nebola vyzvaná na splatenie celého úveru. Ďalej poukazuje na jednotlivé rozhodnutie nižších ako i Najvyššieho súdu SR, ktoré vo svojich rozhodnutiach nespĺnenie

podmienky ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách považujú za nesplnenie zákonnej podmienky a ako také považujú rozpor so zákonom dôsledkom čoho právny dôvod podľa § 39 je neplatný. Na túto neplatnosť súd musí zo zákona prihliadať. Na strane tretej písomného vyjadrenia pod návrhom, ako má súd rozhodnúť mal na mysli zamietnutie návrhu a textové znenie sa týka zdôvodnenia zamietnutia návrhu súdu. Do spisu založil i oznámenie o postúpení pohľadávky doručené žalobcom žalovanej zo dňa 30.10.2015. Zastával názor, že v predmetnom prípade sa nejedná o obchodno-závazkový vzťah, vyplývajúci zo zmluvy o splátkovom úvere, ale o spotrebiteľský vzťah, nakoľko žalovaná pri uzatvorení zmluvy o úvere vystupovala ako spotrebiteľ - fyzická osoba i napriek tomu, že je označená ako zmluvná strana s obchodným menom a IČOm. Finančné prostriedky neboli účelovo viazané a boli použité na jej súkromné účely, nie na podnikateľské účely. V písomnom vyjadrení týkajúce sa dohody o uznaní záväzku voči žalobcovi zase žalovaná vystupovala ako fyzická osoba a preto uviedla vo svojom vyjadrení zo dňa 17.5.2019, že úver zobrala ako podnikateľka, kým dohodu podpísala ako fyzická osoba. Podľa ust. § 25 písm. f) zák. č. 129/2010 povolenie NBS počnúc od 31.4.2015 potreboval na poskytnutie spotrebiteľských úverov nie len poskytovateľ ale i správca úveru, čo v predmetnom prípade žalobca bol a povolenie od NBS nemal, nakoľko to získal až 5.8.2016. Žalovanej mimoriadne zosplatnenie a vôbec zosplatnenie predmetného úveru oznámené - doručené nebolo a popiera tvrdenie žalobcu v tejto časti. Poukázal ďalej na rozpor v rámci oznámenia o postúpení pohľadávky, kde oznámenie sporiteľne bolo doručené žalobcom. Po nahliadnutí do výzvy zo dňa 18.10.2013 uviedol, že predmetnú výzvu žalovaná od Slovenskej sporiteľne obdržala, vie potvrdiť jej doručenie žalovanej.

7. Okrem vylúču strán konania súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi : zmluva o splátkovom úvere č.l. 14 - 17, VOP č.l. 18 - 44, obchodné podmienky č.l. 44 - 67, dohoda o uznaní č.l. 68 - 69, zmluva o postúpení č.l. 70 - 79, splnomocnenie č.l. 80, príloha k zmluve č.l. 81 , list žalobcu č.l. 82, výzva k úhrade č.l. 83, oznámenie o postúpení č.l. 84, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č.l. 85 - 86, podací hárok č.l. 87, prílohy k oznámeniu č.l. 89 - 97, pokus o zmier č.l. 98, internetový výpis na žalobcu príloha č. 1 č.l. 121 - 124, príloha č. 5 vyhlásenie zmluvných strán č.l. 125, výzva č.l. 159, výpis interného systému postupcu, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2015 s podacím hárkom. Na základe takto vykonaného dokazovania súd ustálil nasledovný skutkový a právny záver.

8. Medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzatvorená dňa 01.04.2011 Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru žalovanému ako MIKRO podnikateľovi na financovanie drobných investičných aktív. Splátkový úver bol poskytnutý za nasledovných podmienok: výška úveru: 13.300,00 eur, výška úrokovej sadzby: referenčná sadzba BASE RATE SPL Nezabezpečené + úroková marža 4,50 % p.a., typ úrokovej sadzby: premenná, úroky z omeškania: 10% p.a. + výška Úrokovej sadzby aktuálna počas omeškania, spôsob poskytnutia úveru: jednorazovo bezhotovostne, spracovateľský poplatok: 82,50 eur, výška splátky a splatnosť: 278,00 eur mesačne, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky: 20.04.2011, končená splatnosť úveru: 20.03.2015, účel úveru: financovanie drobných investičných aktivít. Uzatvorenou zmluvou sa žalovaný zaviazal za podmienok dohodnutých v zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a poplatky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v predmetnej Zmluve a obchodných podmienkach. Pôvodný veriteľ žalovanú výzvou zo dňa 18.10.2013 vyzval na úhradu dlžnej sumy 1.410,91 eur ktoré predstavovali omeškania žalovanej ku dňu 30.9.2013. Súčasne žalovanej oznámil, že v prípade nezaplattenia nedoplatku pôvodný veriteľ pristúpi k zvereniu vymáhania predmetnej pohľadávky do mandátnej správy tretej osobe. Predmetnú výzvu žalovaná prevzala, ktorú skutočnosť jej zástupca na pojednávaní potvrdil. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXXCE zo dňa 23.10.2015 uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 9.254,75 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 6.071,09 eur, riadnych úrokov v sume 1.679,36 eur, úrokov z omeškania v sume 1.289,30 eur a poplatkov vo výške 215,00 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky k dnešnému dňu neuhradil žalovanú sumu ani len čiastočne. Žalovaný označený ako fyzická osoba uznal svoj záväzok voči žalobcovi, čo do právneho dôvodu a výšky, a to na základe Uznanie záväzku č. XXXXXXXX zo dňa 15.10.2016. Žalovaný je fyzická osoba - podnikateľ, ktorá je zapísaná v Živnostenskom registri Okresného úradu Komárno, číslo živnostenského registra XXX-XXXX, pod obchodným menom Mgr. Lívia Csíková, miesto podnikania: Pohraničná ul. 19, 94501 Komárno, IČO: 32422229.

9. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka

Táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 504 Obchodného zákonníka

Dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

12. Podľa § 506 Obchodného zákonníka

Ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

13. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka

(1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

(2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15. Podľa § 525 Občianskeho zákonníka

(1) Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

(2) Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

16. Podľa § 526 Občianskeho zákonníka

(1) Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

(2) Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

17. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.

(8) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 1 ods. 1 a 2. zákona č. 129/2010 Z.z.

(1) Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

(2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

19. Podľa § 369 Obchodného zákonníka

(1) Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

(2) Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

(3) Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

20. Súd výsledkom vykonaného dokazovania mal za preukázané, že návrh žalobu proti žalovanej je dôvodný. V prvom rade bolo potrebné ustáliť o aký právny vzťah medzi stranami ide. Na posúdenie tejto otázky súd vychádzal zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 1.4.2011. V predmetnej zmluve žalovaná, ako dlžník, je označená ako osoba konajúca pod obchodným menom, miesto podnikania, IČO a číslo živnostenského oprávnenia. Samotný účel úveru je poskytnutie splátkového úveru dlžníkovi ako MIKRO podnikateľovi na financovanie drobných investičných aktív. Samotná žalovaná v podaní zo dňa 17.5.2019 uviedla, že „uvedený úver č. XXXXXXXXXX bol poskytnutý pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa a.s. ako podnikateľovi: Obchodné meno: Mgr. Lívia Csíková, miesto podnikania: Pohraničná 19, 945 01 Komárno, ICO: 32 442 229 zapísaný v Živnostenskom registri Obvodného úradu Komárno, č. XXX-XXXX. A preto sa má riadiť Obchodným zákonníkom, úver bol poskytnutý firme a

nie osobe, občianovi." Poukazujúc na vyššie uvedené súd ustálil, že v predmetnom prípade sa jedná o obchodnoprávny vzťah upravený Obchodným zákonníkom (§ 261 ods.1). Vychádzajúc z predmetu podnikania žalovaného a to: Činnosti v oblasti nehnuteľností s vlastným alebo prenajatým majetkom, nákup a predaj nehnuteľností, správa nehnuteľností na základe honoráru alebo kontraktu a iné, súd mal za to, že účel splátkového úveru (financovanie drobných investičných aktív) spadá do jeho predmetu podnikania. Následne na predmetný prípad nemožno aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ani ustanovenia o spotrebiteľských úveroch podľa § 1. ods 1. a 2. zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalovaná v predmetnom prípade nespĺňa podmienky § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Na predmetný záväzkoprávny vzťah následne súd aplikoval ust. § 497 a nasl. o úveroch podľa Obchodného zákonníka. Ďalšou podstatnou otázkou bolo vyriešenie aktívnej legitímácie žalobcu. Žalobca predmetnú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa od Slovenskej sporiteľne a.s., ktorá je bankovou inštitúciou a ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné skúmať splnenie zákonnej podmienky § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplattnú časť pohľadávky z úveru za podmienky že: a/ klient nespĺnil riadne a včas čo i len jednu splattnú splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo ich časť, b/ jeho omeškание trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zaplattnenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Pokiaľ ide o osobu postupníka, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Súd mal za preukázané a v konaní nebolo sporné, že ku dňu postúpenia pohľadávky žalovaný neplnil riadne a včas svoj dlh a bol v omeškání s plattním čo i len jednej splátky nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní (podľa výzvy zo dňa 18.10.2013 omeškание ku dňu 30.9.2013 vo výške 1.410,91 eur, pričom dohodnutá mesačná splátka na splattnenie úveru bola 278,- eur, čo predstavuje 5 mesačné nezaplattnené splátky). Sporným ostalo preukázanie zaslattnia písomnej výzvy zo 18.10.2013 bankou žalovanému, čo v konaní žalobca nepreukázal, avšak doručenie predmetnej výzvy zástupca žalovaného potvrdil na ústnom pojednávaní. Súd preto uzavrel, že podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca) podľa § 92 ods. 8 ZoB tak boli splattnené a vo veci mohlo dôjsť k plattnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá je v tejto časti nie je neplattná pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ. Zástupca žalovaného na ústnom pojednávaní potvrdil i doručenie oznámenia pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky na žalobcu , Namietal len okolnosť doručenia, t.j., že oznámenie Slovenskej sporiteľne doručil žalovanej žalobca a nie postupca. K námietke žalovaného týkajúcej sa nedoručenia výzvy na zaplattnenie dlhu súd poznamenáva, že konečná splattnosť splátkového úveru bolo dňa 20.3.2015, t.j. ešte pred postúpením pohľadávky. Uplynutím konečnej splattnosti úveru sa stávajú splattnými všetky nezaplattnené splátky - nedoplatky a preto už nebolo potrebné zvlášť určiť splattnosť úveru. Vyhlásenie splattnosti veriteľ môže uskutočniť pred konečnou splattnosťou v prípade porušenia povinností dlžníka, za podmienok dohodnutých v zmluve prípadne v obchodných podmienkach, kedy sa jedná o predčasnú splattnosť. V predmetnom prípade však splattnosť úveru nastala uplynutím doby vo forme konečnej splattnosti. Zákon osobitne nevyžiada ďalšiu výzvu na zaplattnenie už splattnej pohľadávky. Samotný žalovaný v konaní nenamietol výšku žalovanej istiny ani jeho príslušenstvo, preto súd dôsledkom účinného nepopretia tvrdenia žalobcu žalovanou považoval v tejto časti návrh za nesporný. Poukazujúc na vyššie uvedený záver súd návrhu žalobcu v plnom rozsahu vyhovel. Súčasne priznal i dohodnuté úroky z omeškания z nedoplatku podľa čl. I. Zmluvy vo výške 10 % p. a. a to od 24.10.2015, teda odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky do zaplattnenia, podľa ustanovenia § 369c ods. 1 OBZ ako i paušálnu náhradu nákladov spojených s uplattnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 OBZ vo výške 40,- eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškания.

21. Súd s námietkami žalovaného týkajúcej sa neplattnosti dohody o uznaní sa vecne nezaoberal, nakoľko predmetná dohoda na posúdenie a následné rozhodnutie predmetnej veci vplyv nemala.

22. Podľa § 255 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom prípade súd žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania vzhľadom na jeho úspech v konaní.

23. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.